

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Tuổi Thơ Ở Bình Sơn Long Thành** của đồng hương **Hoàng Quỳnh Hương**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

TUỔI THƠ Ở BÌNH SƠN LONG THÀNH **Hoàng Quỳnh Hương**

Trong cuộc sống hằng ngày, mặc dù bận bịu nhiều công việc lo toan, gần như phải chạy đua với thời gian để hội nhập và ổn định cuộc sống trong hoàn cảnh định cư muộn của tôi. Tôi qua Mỹ vừa được hai năm sáu tháng, còn nhiều điều cần phải học hỏi, nhưng tôi vẫn thường dành ra những khoảnh khắc lặng yên để nhớ về dĩ vãng, tuổi ấu thơ của tôi ở đồn điền cao-su Bình Sơn thuộc quận Long-Thành, tỉnh Biên Hòa.

Hôm nay trời thật đẹp. Bầu trời quang đãng, không khí mát mẻ, bao nhiêu kỷ niệm ngày xưa lần lượt hiện về... Một người bạn vô tình nhắc đến tài nguyên cao-su của quê hương Việt-Nam đã khiến lòng tôi dấy lên một nỗi nhớ nhung lạ kỳ về tuổi ấu thơ của tôi.

Tôi sanh quán tại làng Mỹ Lộc (Tân Uyên, Biên Hoà), nhưng từ nhỏ, tôi đã theo ba mẹ tôi đi ở nhiều nơi, tùy theo công việc làm ăn của ba tôi. Ba tôi làm nghề xây dựng, nên nay đi làm nơi này, mai đi làm nơi khác... nơi mà tôi nhớ nhất là khoảng thời gian ba tôi làm việc và sống tại đồn điền cao-su Bình Sơn thuộc ấp Bình Sơn, xã Lộc An, quận Long-Thành, tỉnh Biên Hòa, đồn điền này thuộc Công Ty Đồn Điền Đất Đỏ (Plantation de Terre Rouge) của người Pháp, nơi đây tôi trải qua tuổi ấu thơ...

Thập niên năm mươi, công nhân cạo mủ cao-su tại đồn điền Bình Sơn hầu hết là những nông dân nghèo ở địa phương và một số đông người miền Bắc, miền Trung được mộ vào làm phu cạo mủ cao-su. Đồn điền cao-su Bình Sơn rộng hơn hai vạn hecta đất đỏ bazan phì nhiêu màu mỡ, rất thích hợp cho cây cao-su bao gồm đồn điền An Viễn cách Bình Sơn khoảng chừng ba cây số đường rừng, nên có người gọi đồn điền này là Bình Sơn- An Viễn.

Tôi còn nhớ năm đó tôi chỉ mới bảy tuổi, hằng ngày từ Bình Sơn, tôi theo chị Hai và anh Ba tôi, với đám trẻ cùng xóm ra quận Long-Thành học, vì lúc bấy giờ xã Bình Sơn chưa có một trường học nào. Sáng nào má tôi đều thức dậy thật sớm nấu cơm gói chặt trong mo cau cho chị em chúng tôi mang theo đến trường để ăn buổi trưa. Con đường từ

nhà ra quận khá xa, khoảng chừng năm cây số, băng qua nhiều lô cao-su, những cây cao-su ngay hàng thẳng tắp, khép tán, che ánh mặt trời, cho bóng mát khắp các lối đi. Trên đường đến trường, tôi thấy tay chân của các người “dân cạo” rất nhanh nhẹn, lấy chén múi đổ vào thùng, rồi nhẹ nhàng đưa lưỡi cạo vào thân cây, ấn nhẹ, kéo dài một đường lả lướt từ trên xuống dưới, múi cao-su màu trắng đục tươm ra theo đường rãnh vòng theo thân cây, từ từ chảy xuống chén đựng múi đặt cách mặt đất từ một thước trở xuống, tùy theo độ tuổi của cây cao-su, già hay còn non. Những người phu cạo xong cây này lại sang cạo cây bên cạnh, cứ thế mà làm như cái máy, thoăn thoắt lúc ẩn lúc hiện. Nhựa trắng ứa ra từ thân cây kết lại thành dòng cho tôi cảm tưởng như dòng sữa mẹ đang tuôn trào, tạo mạch nguồn cuộc sống, tôi rất thích đứng nhìn những giọt múi cao-su đang chảy, nó đẹp làm sao.

Mặc dù còn bé, nhưng tôi đã yêu thích Bình Sơn vì vẻ đẹp xanh tươi của rừng cao-su bạt ngàn với dòng nhựa trắng tinh tràn đầy sức sống. Tôi thường vào các lô cao-su nhặt những dây múi rơi quăn làm những trái banh nhỏ vui trò chơi đánh đũa. thỉnh thoảng có những con chim chèo-bẻo loại chim nhỏ như chim sẻ màu lông đen nhưng, cổ và ngực có ánh xanh lục, trên đầu hơi ánh tím, ức có dải viền màu trắng, đuôi dài xoè ra như rẻ quạt tuy nhỏ nhưng tiếng kêu rất to, vang xa như tiếng của chim tu-hú, tôi rất thích vì loại chim này trông dễ thương, cứ bay lượn theo chúng tôi... như giúp cho những mái đầu xanh vui bước đường đi học...

Muốn kịp thời gian đến trường chúng tôi phải thức sớm, đi

từ tờ mờ sáng trong những hàng cây cao-su còn đọng sương đêm, bọn trẻ nhỏ chúng tôi, với tuổi thơ hồn nhiên vừa đi vừa chạy, nô đùa rượt bắt nhau, đời sống thật yên bình, vô tư vui vẻ. Đó là thời thơ ấu của tôi tại đồn điền cao-su Bình Sơn khoảng thập niên năm 50.

Thuở còn ở Bình Sơn, cách mấy chục năm về trước, tôi nhớ hằng tuần được má tôi dẫn ra chợ Long Thành. Tôi thích nhất là những gian hàng bán trái cây trước đầu chợ, nào chôm-chôm chát đầy trên từng sập cao một màu đỏ tươi thật đẹp lại thêm sầu-riêng, nhãn, măng-cầu và mít tố nữ.....Ngày nay, Long Thành vẫn còn giữ được phong cách như thuở nào, vẫn còn những gian hàng bán trái cây trong chợ Long Thành, nhưng việc mua bán có phần tấp nập hơn xưa. Ngoài ra, hiện nay lại có một khu thương mại riêng biệt buôn bán đủ loại trái cây đặc sản của Long Thành qui tụ về đây. Các quán ăn, gian hàng bánh kẹo, như kẹo sữa bò, kem sữa bò, đặc biệt là sữa bò tươi nguyên chất ...và khu đất rộng rãi buôn bán phồn thịnh này được gọi là khu Bò Sữa Long Thành. Một địa điểm rất thuận lợi, thu hút được nhiều khách du lịch trên tuyến đường từ Sài-Gòn và các tỉnh khác đi Bà-Rịa, Vũng Tàu, Long Hải...hoặc ngược lại đều cũng ghé qua mua những đặc sản vừa kể như trái cây, sữa bò tươi hoặc kẹo làm từ sữa và nhiều loại chôm-chôm, chất lượng rất ngon như chôm-chôm Java xã Phú Hội, do ông Ba Thiên tìm giống, lai tạo và đoạt giải trong cuộc triển lãm trái cây tại quận Long Thành vào năm 1956...Nhưng, loại mà tôi thích nhất là loại chôm-chôm nhãn, trái nhỏ com tróc và rất dày, hạt bé nhưng đặc biệt thơm và ngọt. Loại chôm-chôm này là một giống mới cho năng suất rất cao và đang được nhiều người ưa thích.

Bao nhiêu hình ảnh cuộc đời tồn tại trong ký ức, kỷ niệm về tuổi thơ của tôi ở đồn điền Bình Sơn là đậm nét nhất. Tôi luôn ôm ấp và nhớ mãi cái khung trời thơ ngây hoa mộng đó.

Hoàng Quỳnh Hương